

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student: Kateřina KAPRÁLKOVÁ

Obor: AJ - ČJ

Název práce v českém jazyce: Čtyři podoby dramát Františka Langera

Název práce v anglickém jazyce: Four forms of František Langer's drama

Vedoucí práce: PhDr. Jiří Smrčka, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Lukáš Neumann, Ph.D.

Předložená BP kolegyně Kateřiny Kaprálkové si kladla za cíl zabývat se osobitou poetikou divadelních her Františka Langera a nalézt v jeho dramatech propojující myšlenky či opakující se motivy s tím, že se studentka bude soustředit na Langerovu tvorbu pro činoherní divadlo. Tuto koncepci oceňuji, neboť obsáhnout dílo F. Langera v plné šíři by se rovnalo přemrštěně ambicióznímu projektu nad rámec práce. Autorka rozčlenila pro své účely Langerova činoherní dramata dle tematických a žánrových kategorií, čímž nabídla perspektivu napříč časem, a tak diachronně dokázala – což považuji za významný autorčin přínos – vyhmátnout klíčová témata a motivy, což je, zvláště vzhledem k absenci langerovské monografie, záslužný počín.

Za výrazný přínos, jenž poukazuje na promyšlenost záměru a poučenost o charakteru Langerovy tvorby, je rámec tvořený první a závěrečnou hrou, sklenující – jak studentka doložila – oblouk nejen ideový, ale též biografický s ohledem na autorovy morálně-etické přesvědčení a jeho vývoj. Zde však současně pokulhávají a jsou ku škodě nepřesně pojmenované cíle – „prozkoumat peripetie autorova života“, „je autor rozdělen do více osobností?“ či „v díle se průzračně odráží autorova proměňující se osobnost“, jež naznačují, že by práce měla brát v potaz též biografické okolnosti vzniku díla či přímo podmíněnost tvorby osobnostními/psychickými předpoklady. Působí to v práci zbytečně spekulativně – ostatně autorka měla dát (což zřejmě původně chtěla) větší prostor dobovým tendencím dramatické (nejen) tvorby, zkrátka společensko-literární ukotvení děl tu absentuje. Namísto toho Kateřina Kaprálková předkládá v jedné z úvodních kapitol medailonek autora, jež nevnáší do „langerovského“ bádání žádné novum.

Odklon od vytčených cílů, hlavně tedy stran osobité poetiky, ale též přesnějšího pojmenování shodných a rozdílných postupů, které autor při výstavbě dramát použil, je patrný ve struktuře analýzy jednotlivých textů, která nabývá

podoby neústrojné a mechanické (viz kapitola „Kontext uvedení hry“).

Očekával bych tedy konkrétnější zjištění v samém závěru, jejich průnik; k nim ale nedochází, neboť v analytické části studentka nepodniká detailně-analyzující ponor do hlubin výstavby textu s vědomím specifík literárního druhu. V rámci obhajoby bych tedy očekával objasnění vývoje Langerovy činoherní tvorby (ot. č. 1), a to konkrétněji než, jak se praví v Závěru, že „v díle se průzračně odráží autorova proměňující se osobnost, která po sobě zanechává stopu i v zdánlivě nesouvisejících dílech“. Táži se, jak je to s tou proměňující se osobností vlastně myšleno. Autorce se v Závěru nepodařilo usouvztažnit žánrové proměny v závislosti na dobovém kontextu a osobité poetice drammat F. Langerera.

Oceňuji naopak objevný pohled na dílo, jeho klasifikaci; dále práci se sekundárními prameny (vč. dobové literatury) a autorčino citlivé porozumění autorskému záměru F. Langerera, byť zůstalo nepřetaveno v přehledný a objasňující závěr. **Práci doporučuji k obhajobě.**

Otázky k rozpravě u obhajoby:

Otázka č. 1 viz výše.

2) Objasněte komisi „rozdílné prostředky vyjádření“, jež F. Langer používá ve své žánrově pestré tvorbě.

V Praze dne12. 5. 2021...

.....

Podpis